

/Baja, 1961.július. 25/

Kedves Feri,

tegnap otthonról, ma Bajáról kereslek, abban a hitben, hogy otthon vagy.

Most ezt nemcsak a magam, de az általad is ismert kis bajai barátom nevében is remélem.

Ő július 4.-én felvételizett Szegeden a Tudományegyetem bölcsészeti karára. A napokban kapta meg a választ, nyomtatott úrlapon, hogy eredményes felvételi vizsgát „tett, de a jelentkezők nagy száma miatt felvételt nem nyert”.

Ez a fiút annál is inkább letörte, mert mint tudod a Színművészeti felvételijén már kiesett, s ez volt az utolsó menedéke.

8 napon belül fellebbezhet, ő ezt már meg is tette. És mert megtartott jó emlékezetében – most engem kért meg, hogy írjak Neked, hogy esetleges összeköttetés (?) révén, ha tudsz, hass oda (mármint Szegedre) a fellebbezés eredményességét illetően. Ha....

Bár az ilyesmi különösen Pestről nehéz, és remélni benne naív dolog, de hadd reméljen Laci barátunk.

Ölel szeretettel:

Pista

Neve: Mécs László

Lakik: Baja, Bartsch u. 10.

felvételi vizsgát tett: július 4.-én

Kedves Feri,

Pestről, a rendőrségtől még értesítést nem kaptam, így hát nem ígérhetem biztosra csütörtöki megjelenésemet.

Az igaz, hogy mindenképp fel szeretnék menni, de ez az utazás a szűkre szabott anyagiak miatt az amúgy is kötelező rendőrségi hívás függvénye.

Várom tehát addig, pedig nincs ínyemre a várakozás, mert állapotom, ha nem is rosszabbodik, de stagnál.

A főiskola leküldte az útlevel kérő ívet – de azt, hogy szept. 15-én megyünk csak félhivatalosan tudom.

Hogy én megyek-e, azt pedig egyáltalán nem... Jelenlegi egészségem (?) nem bíztat jóval.

Ennyire kedvetlen és letört utoljára a kórházban voltam, de ennyire elfásult mog ott sem.

Kérlek, ha csütörtökig megkapod levelem szólj Vízkelety doktornak, hogy ha felmegyek keresni fogom.

Hátra lévő vakációdra kellemes pihenést kívánva, szeretettel üdvözöllek

Pista

U.i. Felvették-e Zsoltot és Deskét?

Vaskút, 961.augusztus 1.-én

U.i. II. Szép színű tinta, igaz? Ceruzából csináltam.

Bp. 961. szeptember 3.-án

Kedves Feri,

tegnap este véget ért az a bizonyos tortúra. Utolsó előtti stációként még az ideggyógyásznőnél is voltam. Az ő véleménye szinte azonos azzal, amit a Völgy utcában adtak (önmagam által kiépített betegség-komplexus, túlzott érzékenység). Feltétlenül nyugodt életet ajánlt, szerinte a bulgáriai út csak jót tenne, kikapcsolódást jelentene. Sem a gerincferdülést, sem a tavalyi vesebetegséget nem tartja panaszaim igazi okának.

Metzger doktor véleménye a következő : (100 Ft-ot fizettem) az elmúlt vesegyulladás utóhatása még kimutatható, valamint tény a gerincelváltozás is. Ezek azonban már különös jelentőséggel nem bírnak. Fokozatosan vissza kell térnem a normális, mindennapi életbe. Rendszeres kozmolás, mozgás – nyugodt körülmények között.

Most a lehető legoptimálisabban rövidítettem kettejük diagnózisát.

Fogom hordani a betétet is, hátha használ.

Gyógyszert kétfélét írt az orvos – ezt kérlek, ha tudod váltsd ki (altató és fájdalomcsillapító).

Csaba néne az idén már nem biztosíthatja számomra a lakást. Bere..... felhozta a kislányt stb.

Domi hirtelen jött tervéről (hogya szüleitől elköltözzön) lemondott.

Én... ehhez már kommentár sem kell.

Hozzám való türelmedet és jószágodat köszönve öllelek

Pista

U.i. Majd írok hazulról bővebben.

/kn – képeslap/

Kedves Feri,

Tegnap érkeztünk Szófiába.- Csak Bukarestben szálltunk ki rövid időre. Idő, hely szép, koszt jó. Itt csak négy napig leszünk – majd 10 napos túrára a tengerpartra megyünk és utána ide jövünk vissza. – Pénz kevés, sokan még Pesten a bulgárokkal cseréltek (ott adtak – itt kaptak) azok talán tudnak vásárolni valamit. Esetleg elmegyek a követségre. Írni ide nem érdemes, hisz tovább megyünk.

Öllelek szeretettel

Pista

Vaskút, 961.szept. 8.-án

Kedves Feri,

ismét nem úgy írok, mint ahogyan azt szeretném, már nincs türelmem hozzá.

Máshoz sem. Állandó kétségek gyötörnek, s mindent hiábavalónak találok. Így élni nem érdemes.

Csak aludni szeretnék és felébredni egészségesen. Ahhoz, hogy mások számára nyűglegyek – és a szebb jövőt remélve vonszoljam magam ki tudja meddig, sem erőm, sem hitem nincs már. – Csak ne lennék gyáva!

Pillanatokig remélek s utána ismét letörten viselem el magam és a bajomat.

De nem zavarlak. Köszönöm a gyógyszer.

Szeretett ölel

Pista

Kedves Feri,

Ne haragudj, hogy ismét Hozzád fordulok és zavarlak.

Tegnap minden előzetes terv és tisztességes szándék nélkül feljöttem, mert otthon szegény apám és nagyanyám számára miattam az élet már tűrhetetlenné vált.

Ők is mindent elkövettek érdekemben, de – nem tudtak semmilyen szeretettel sem segíteni.

A fizikai állapotom változatlan. Öngyilkos akarok lenni, de nem merek. Én nem bánom, hogy velem már mi lesz, azt azonban hogy másoknak szenvedést okozzak józanságom utolsó erejével szeretném elkerülni. Otthon már ez sem sikerült, és ha élni muszáj még ilyen nyomorultnak is, mi szerinted az a mód, ahogyan ez lehetséges.

Még egyszer elnézésed kérve szeretettel ölel

P

Bp. 962. április 9.-én

Kedves Feri,

a kórházat elhagytam, de a betegség nem hagyott el engem, ahogy ez már történni szokott ilyen notórius betegek esetében.

Betegségről, diagnózisokról, utólagos főorvosi jótanácsokról e helyütt hely- és idő szűke miatt nem nyilatkozom, csupán annyit árulok el, hogy még hajolnom sem igen szabad. (Hajlongani eddig sem szerettem – éreztem, hogy az is összefügg a gerinccel, ha nem is anatómiailag...)

És mert orvosi tanács a nyugodt környezet, mindjárt kijövelelem után megtettem ennek érdekében az első tétova lépéseket: Csütörtökön felkerestem a Jenőt. Jobban mondva csak a lakását, ő házon kívül volt. Másnap kimenvén hozzá Óbudaára abban állapotunk meg, hogy érdeklődni fogok a rendőrségen, mely esetben nem szükséges a társbérlők beleegyezése ahhoz, hogy ő engem lakótársául fogadjon (Társbérlők a Jenő és közöttük lévő „hideg” viszony miatt beleegyezésre alkalmatlanok.)

Rendőrségi válasz: tbérlői beleegyezés kell, ha másik tbérlő, jelen helyzetben a Jenő ágyrajárót vagy albérlőt kíván tartani. Nem szükséges a megkérdezésük viszont akkor, ha rokon, vagy vendégi minőségben jelentkezem be.

M.v. (mint vendég) kitöltött bejelentőlapot oda is adtam a ház derék felügyelőjének. Ment volna már simán az ügy, de a házmester kevésbé derék felesége akadékoskodott.

Ma, Hétfőn délből a Jenő egy rendőrkapitányi válasszal fogja eldönteni, mehetnek-e?

Állást a Lukácsban fekvő, volt tanítványod, Tiborcz Anti ígért, édesapján keresztül. Az Egészségügyi Minisztériumban orvosi diplomákat állított ki egy bácsi, aki már hosszabb ideje kórházban van és egyre kevesebb reménye, hogy onnan kikerüljön.

Az ő helyére mehettem volna, de sajnos nincs rá státusz (azt hiszem így mondják...)

Váli Deskénél tegnap este jártam, ő sem bízott.

Az események ilyen lassú menete, illetve megtorpanása, mind a lakás, mind az állás-„ügyek” terén késztet arra, hogy tanácsodat, segítségedet kérjem. Mivel elérhetetlen vagy és sashalmi magányod sem biztosíték arra nézvést, hogy ott találjalak, kérlek, írd meg, hol, s mikor találkozhatnánk, vagy ha Neked nem túlságosan kellemetlen (és levelem még ma megkapod) én holnap, Kedden pont délidőben várni foglak a J. A. Gimn portájánál, s ha nem jönél, Szerdán 12 h-kor ismét.

A viszontlátásig szeretettel ölel

Pista

Kedves Feri,

ma is kerestelek a gimnáziumban, de a Tombor öccse informált arról, hogy nem jössz be, mert beteg vagy. Erre nem is gondoltam, megszoktam már azt, hogy csak én legyek beteg s mások egészségesen viruljanak. Ha már tényleg így van mindjárt az elején jobbulást kívánok. (Bár ezzel az írással, melynek részben a Géza rajztolla az oka, titokban és akaratom ellenére szemeid romlását segítem)

Hétfőn a sors kifürkészhetetlensége úgy hozta: Jenő barátunk otthon lévén el tudtam cipelni a holmimat (egy kivételével)

Meg is szidott ő engem, amiért nem mentem el az általa javasolt nővel megbeszélt randevúra. Kijelentette – No én se szerzek neked több nőt. Mire én: - Remélem több lakást sem.

A kép – reprodukciók kész vannak, csak be kellene vinni szerkesztőséghez – sajnos ott nincs ismerős.

Tegnap festettem másfél képet, amit majd az Alaphoz szeretnék jövő héten bevinni. Pista bácsinál csináltam. Még egyet fogok.

Azon a móri pályázatom megnyertem az egyik főnyereményt, egy 100 Ft-os könyvutalványt. Pénzhiányom arra a megoldásra kényszerít, hogy vegyek könyvet, de mindjárt adjam is el antiquarica.

Péterrel ma találkoztam. Este öcsémmel megnézzük a Vágy villamosát.

Ha hét végéig nem javulnál felkereslek, addig is szeretettel öllelek

Pista

Bp. 62. ápr. 19.

☼☼☼

/ Hódmezővásárhely, ? 1962. VII. 6.? – képeslap/

Már ötödik napja hogy eljöttünk ide, de olyan fene nagy város, hogy még mindig nem jártunk a végére.

Most megyek Pestre katonaság miatt.

Címem: Oldalkosár u. 1.

Üdv

Pista

☼☼☼

Kedves Feri,

nem tudjuk mikor jössz haza a Tátrából, de ha 18.-án, Szerdán itthon lennél már, ha módodban lesz nézzed meg TV-n „Az ügynök halálát” Tímárral. (Este 7.50-kor)

Most Péternél festek, lakás még nincs. Cinegének közölte egy rajzát az „És”

Szeretettel ölelünk

Pista

és

Péter

Bp.62.VII. .án

☼☼☼

Vaskút, 1964. augusztus 23.-án

Kedves Feri,

pár pillanat és ismét a nándorfehérvári diadalra emlékezünk. Leveleid most kézbesítették. Fél 2-kor buszra szállok és bemegyek Bajára, Vasárnap idekinn nem működik a postahivatal, válaszom kellő gyorsasága megkívánja, hogy expressz adjam fel. Szeretném, hogy még mielőtt az orvossal találkozol, megkapd.

Reggel a kerti jóvoltából korán ébredtem, s azóta lestem a postást. Az „évszakhoz képest” cudar idő járja mifelénk, felöltözve is fázom. Intő jeléül a sorsnak viselem az idő viszontagságait, hisz épp ez, amitől tartok: a hűvös, nyirkos, barátságtalan Ősztől (most csupán előőrsei kémlelik, készülnek-e a fogadására).

A falut elnyelő ködtől – és agyat elborítótól, a sártól, mely mozdulatlanságra késztet, a mozdulatlanság, a rideg magány, a szellemi és testi tehetetlenség pokoljáró kínjait jelentené Apámnak .

Elkeserítő és fájdalmas, hogy ez elől megvédeni nem tudjuk, az egyetlen célravezetőnek látszó megoldás tervként hamvába holt. A nem nyugvó rokoni intrika szövögeti szálait, nem a feledés pókhálójáét (ami éppoly káros és hazug volna), hanem a hitvány és kicsinyes, l'art pour l'art aljasság fojtogató fonalát, a rajtakapott emberek sunyi igyekezetével, bár rajta ügyse vesztenek, kár nekik a

fáradtságért... Minderről majd csendes órán, mikor viselt dolgaink tanulságát, könyvek és cigarettafüst emberibb atmoszférájában eleveníthetjük fel.

Baján pár kérdésben még unokanővéremmel és férjével konzultálok, addig is néhány adalék:

Édesapám 1963 októbere óta van betegállományban

1963-október-december kórházi ápolás

1964 január-április táppénz

1964 április-napjaink kórház

Táppénzen, mint állami gazdasági dolgozó, éjjeliőr van. Nyugdíjaztatása innen nem lehetséges, hisz, mint áll. tanító, már nyugdíjas.

Ha szoc. otthonba kerülne, gazdasági munkaviszonya megszűnne, s mint nyugdíjast vennék fel.

Baja

Az esetleges szoc. otthonba helyezés ne függ a kórháztól, a beutalást az illetékes tanács intézi. Ez folyamatban, illetve függőben van.

Unokanővéremet hívta Apám. Holnap majd bemegy hozzá puhatolózni és rábeszélni a Pestre menetelre. /Ilyen feladatot női képmutatással (jelen esetben erény) könnyebb lesz talán neki elvégeznie/

Szerinte, nővérem szerint mentőkocsi rossz hatással lenne Apámra. Ha mégis azzal történne a szállítás, úgy nem hinné, hogy a bajai kórház hosszú távra ad mentőautót.

Vonaton kísérelve (családtaggal) megint nem jó. Állomásra menet gondol egyet Apu és kimegy Vaskútra.

Legjobbna a mentőt tartanám, legfeljebb öcsém beülne vele együtt. Öcsémre, mint szemtanúra gondolom úgyis szükség lesz a pesti klinikán is, hogy elmondja a történeteket. Marci öcsém készül is erre az útra, számít rá, nem éri váratlanul.

Ezzel kimerítettem a közlésre érdemesnek és fontosnak tartottakat.

Magánjellegű hírem: félhivatalos értesítést kaptam a főiskoláról. Vizsga szept. 15-30.-a közt lesz. – Szept. 10.-id tehát itthon lehetek.

Szíves fáradozásodat köszönve, öllelek

Családodnak üdvözetem

Pista

☼☼☼

Bp. 1964. szept. 30-án

Kedves Feri,

a mai napkollégák lettünk.

Imígyen: túljutottam a tanárszak záróvizsgáján. Módszertanból közepesen megfeleltam. Hogy miért nem jobban? – Krocsák Emil geometriatudor és elvetélt festő volt a vizsgabizottság elnöke... szenvedő alany lehettem csak.

Jeles rendűségem újzott ugyan. (4,27, jó az átlagom, s ez már ösztöndíjjal jár.)

Járna, ha járnék főiskolára... a különterem nem sikerült, azzal az agit-prop.pal nincs kedvem együtt lenni.

Hétfőn (5.-én évnnyitó)

Most hazamegyek körülnézni, tájékozódni.

Ha otthon megfelelő állás nincs, Pesten kell utána nézmem. „Középiskolai tanár” vagyok iskola nélkül.

Addig nem akarom bejelenteni a lemondásomat a VI. évről, míg helyem, állásom bizonytalan.

Persze hamarosan döntenem kell, függőben sem hagyhatom a kérdést túl sokáig.

Kérlek, ha ismersz valakit, aki rajztanári állások ügyében illetékes érdeklődj tőle.

Vasárnap (4.-én), vagy Hétfőn (5.-én) felkereslek. Ha nem tenném, ez azt jelentené, hogy otthon maradtam Apám miatt. Ez esetben értesítelek lentről, hogy meddig maradok, mikor jövök stb.

Feleségedet, kislányodat szeretettel üdvözlöm, Téged ölellek

Pista

Másik lehetséges megoldás: kihúzni egy évet a főiskolán és ha lehet a Domokos helyére menni.

Biztosra persze – nem naivan számítva.

☹☹☹

Vaskút, 1964. október 21.-én

Kedves Feri,

ha nálunk járt Mózes (Kővári Sanyi) ma felkeresett üzenetemmel, talán nem ér váratlanul ez újabb híradás.

Vasárnap jöttem haza, öcsém távirati és telefon hívására.

Édesapám egészségi állapota megint rosszabbra fordult. Nehezen, alig tud járni, térde rogyadozik, lába megdagadt, a bal keze bénul.

Állítólag a gyógyszer okozta ezt, és valószínű izületi, reumatikus bántalmaktól is szenved.

Rosszul, keveset alszik, elhagyja magát. Itthon tartása sziszifuszi és reménytelennek látszó küzdelem.

Eddigi kezelő főorvosa szerint a reumafürdő (-ha ott megfelelő idegcsillapítókat is kap) jót tenne neki.

Kérlek: a Molcsányi-Kovács dr. féle vonalon próbálj érdeklődni, elhelyezhető-e soron kívül külön ágyra. Ha igen, akkor a bajai SzTK ad beutalót. Gondolom arról, hogy az ORFI helyet biztosít valamiféle papír kell, hogy elhiggyék Baján.

Ha ez egyáltalán sikerülne, úgy az lenne, jó, ha én vinném fel Apámat.

Információd szerint szeretnék cselekedni.

Amennyiben közeli (pár nap, egy héten belüli) időpontot jelölnének meg, mikorra felmehetne, akkor azt kívánnám itt.

Későbbi időpont esetén nem várakozhatom a főiskola miatt.

Ez esetben öcsém hozná fel és addig is bajlódna vele.

Bárfárasztó és türelem kell hozzá. Pár napig szívesen csinálom, sőt hosszabb időre is vállalnám, de akkor miből élnénk.

Ez a sok más most mellékes szempont, szóban könnyebb is beszélni róla.

Kérlek (ki tudja hányadszor...) légy segítségünkre, és ha megtudsz valamit, írd meg.

Válaszodig feltétlenül lent leszek, és válaszodtól függően megyek vissza, sorsára hagyva Apám (amit nem szeretnék) vagy vele együtt (s ez megnyugtató), vagy kivárom a közeli időpontot itt Vaskúton.

Családodat szeretettel üdvözölve öllelek
Pista

☼☼☼

Kedves Feri,

Szombat óta fája torkom^x,s náthás is vagyok. Orvosnál az előbb voltam, komoly torokgyulladást állapított meg és azt mondta, hogy 3-4napot maradjak feltétlenül ágyban.

- Itt ezt nem tehetem, hisz csak estére fűtenek be, sőt tegnap be sem fűtöttek.

A Magyar Gabiék ma estére vártak a szoba miatt (XI. Dávid Ferenc u. 2.) kérlek érdeklődj helyettem.

Hiába, a diákokthoz nagyon rossz megoldásnak bizonyult.

Üdv szeretettel

Pista

^xValami mandulacsonkom van, az gyulladt be.

☼☼☼

Vaskút, 1964, augusztus 20.-án d.e. fél 11-kor

Kedves Feri,

válaszod (egyben a pesti orvosoké) azt hiszem pontot tesz mindennek a végére az eddigi kérdőjel helyett.

Amit most biztos feleletként írhatok, mielőtt Baján bárkivel beszélnék:

a./ Juliska néniékhez bejelenteni Aput nem fogom. Túl komplikált lenne.

(Ismétlem: pesti útját csak kórháztól kórházig tudnám elképzelni zavartalanul, nem megszakításokkal – ki-bejelntkezés utánjárákálással, amit néki személyesen kellene intéznie.)^x

b./ A Barcsay-Nyíró fedőnevű tervről

Saját bőrömön már tapasztaltam. Különben Barcsayt felkutatni csak idő kérdése, de Dani bá' szerint a Nyíró nem komoly szakember, mért is hívják kongresszusokra a Horányit.

Szubjektíve, idegenkedem!

c./ az itteni főorvos szept. 1.-re várható haza.

Ő halast legutóbbi beszélgetésünkör nem javasolta mondván, szűkebb, intimebb társaságra volna Apámnak szüksége, „összeférhetetlensége” miatt.

Vaskút vagy Halas? (esetleg még Pest 1%-osan)

Ha előbb nem, szept. 1.-én eldől.

Addig itthon látszat-rendet teremtek (cipekedni, felmosni a padlót stb. tán segít a szomszéd.), készülök Apám kihozatalára.

Ha ez bizonyosra vehetővé válik, lemondok a gondnoklási kérelmet.

- Baján folytatom -

Utóirat: Fáj a fejem, ezért nem fejtegetem bővebben, mit miért teszek.

Szept. 10.-e körül felmegyek. P.

Ha jönnél, várnálak Baján gyorsnál, hogy kitalálj Vaskútra.

Másnap már mehetnél vissza. A gyors ½ 7 kor (este) indul a Délből.

Táviratod leveled vétele után kaptam meg.

Nagyanyám se javasolt semmit, nekem kellett döntenem.

Ha egy ember, már csak egy másikban bízik hitében megingatni vétek – nem tehettem mást.

^x mint hallottam: a jelentkezést más is intézheti.

Hmrvhely, 1964. június 12.-én

Kedves Feri,

bár lélekben már Pesten vagyok, hogy testi mivoltunkban se kerüljük el egymást, ezért írok most.

Ma, vasárnap délután utazom fel, és ide már vissza se jövök.

Történt ugyanis, hogy Jutka lejövetele meg nem történhetett. Tegnap táviratozott: beteg lett (fül....?) Pestre ment haza. Ma beszéltem vele telefonon, és mivel még több napig Pesten lesz, ott vár engem.

- A várakozás és az időjárás szeszélye + önhibám miatt nem festettem a két képen kívül mást, újabbakat. Ezeket odafönn megkísérlem eladhatóvá varázsolni, és ha sikerül Pénteken beviszem az alaphoz.

Sada már tegnap elhagyta Vásárhelyet és ha ő a diákszállóban lakik, én is ott fogok.

Véled még szeretnék beszélni, Kedden vagy Szerdán az esti órákban lakásodon kereslek.

Addig sok szeretettel öllelek, kézcsókom

Pista

Hmrvhely, 1964. július 6.-án

Kedves Feri,

idejövételünk óta két hét múlt el – nyomtalanul. Felelősség nyomja gyenge vállaimat, a be nem váltott ígéret súlya. Képek helyett fogadd hát mentegetőzésem, kár, hogy ez még aprópénzre sem váltható át.

Félek kifogásaim, okaim és indokaim, panaszom árja közös forrásból ered s ha mindent Medárdra hárítok levelem helyettesíthetné a folyamatos időjárás- és vízállás jelentés.

Ez a „klimatikus folyamatosság” persze – paradoxul hangzik – némiképp mégiscsak gátja az alkotói folyamatnak (- a befogadóit mennyire befolyásolja az eső, eldönteni meghagyom az esztétáknak).

Eresz alatt állni esőben jó, festeni már kevésbé. Különösen, ha szállásunk és a bizonyos ereszközt megtett út és a bőrig ázás arányára gondolok.

Időjárásról pedig több szó ne essék, már így is érdemtelenül sokat írtam a rovására.

A saját kapufélfámra, hogy el ne feledjem, már többet róhatok. Megfestettem az első héten két képet, de azok sikerülte-(rületlensége inkább) vetítette vissza az esetet egy időre – lant kezem ügyébe nem akadt, így nem maradt más hátra emeletes ágy matracait. A mennyezetnézés örökös jogát Sada sajátította ki, mikor is fölém költözött.

Közben mindketten az elköltözésről meditáltunk, vagy a rút semmittevés áldozataiként vártuk a feltámadást ebből a nem tetsző tetszhalálból. Mindez azonban a félmúlté... A jelen a várakozás jegyében zajlik. Jutkát várom Ózdról (hátha elengedik), öcsémtől pénz- és festékjárandóságom esedékes a mai napra (hátha ismét festeni fogok).

Öcsém járt itt pár napnak előtte. Szegeden felvételizett bölcsész karra, majd átjött Apánk miatt beszélni velem. Vakációm családi bajoktól nem lesz mentes, csak gyógyításukra legyen erőm.

Saját kedélyállapotom javulása érdekében hadd panaszkodjam még Neked, itt nincs kinek, süket fülekre találnék. Mert mi más, ha nem a szükség az oka, hogy derék kollégáimat nem zavarja az az őrült hangzavar mit csapnak – mandolinnal, gitárral önnön hülyeségük interpretálásaként.

Persze a hiba nem csak az ő szellemi készülékükben van, áldatlan állapot az, amelyben élni és hálni kényszerülünk. Tizenheten préselődünk egy hálóteremben. Szék, asztal nincs. Külön társalgó, festő terem? Minek.

Eddig politechnikás lelencek bitorolták az épületet, produktív munkájukért őket többre becsülték.

Írni, olvasni ebben a cinteremszerű pincehelyiségbe vonulok vissza, míg a ping-pongozók ki nem szorítanak.

Ezért inkább játszom is néha, hogy jussom legyen az asztalra. Nem ez az egyedüli sport, mit űzni kényszerülök. Futás (eső előtt), kerítésmászás (kulcs sehol), jóga légzés (szobánk levegője miatt) – lassan kész öttusázó leszek.

Ideje jót is szólnom végre, legyen egyensúlyban ennek a nagyon közepes művésztelepnek a mérlege. Ami szép és tanulságos itt is az az embereknek köszönhető (mint ahogy az ellenkezője, bár azért köszönet helyett fejvesztés illetné az illetékeseket)

Találkozások ritkuló festő útaimon, az égbe kiáltó szegénység (lelki és anyagi) ellenér, vagy épp miatta tanúsított végtelen jóindulat, jóhiszeműség. A lovukat konyhában tartják, kislányaik kopaszra nyírottak a férges miatt – mégis.

Köztük, ha kell ellenükre is, jól érzem magam. És ez a jobb érzés csak fokozódik, ha a halászcsárdában testvérként ölel a cigány, nem akarja hinni, hogy nem értek a nyelvén. Cigánynak, szőke tót cigánynak tart ő is engem.

Estéink, éjszakáink künn a tanyákon, a másutt nem lehető hangulat, föld és ember közelség, talán ez, miért érdemes ide időnként visszatérni.

Képpé válik-e ebből valami is valaha a jövő titka.

Most napsütés kéne és az, hogy a már unos-untában megfestett tájat hagyva, Mindszentre, vagy környező tanyákra mehessek, némi lelkesedést szerezni az eddig lélektelenül végzett, így kellő alapot nélkülöző Alap-képeim létrejöttéhez a továbbiakban.

A közben megindult asztalitenisz zaja türelmem és levelem végét jelenti.

Öllelek szeretette

Kedves feleségednek kézcsókom

Pista

☼☼☼

Vaskút, 1964. július 31.-én

Kedves Feri

a szellem napvilága helyett 25 wattos égőtől vet árnyékot fejem, s körötte éjszakai pillangók rajzanak – gondolatok az árnyékos oldalra szorultak. (Nem vetett árnyék, önárnyék, önmagam árnyéka lettem estére, két nap megfeszített és hiábavaló munka után.)

Munkám késleltette Juliska néni ma érkezett levele, sürgeti válaszom, néki köszönhető, hogy írásom nem lesz érdektelen – érdekből írom. Közérdekű mégsem lehet – hisz Magyarai kontra Bujdosó féle lakás bűnügy a magántulajdoni viszony iszonyatos bűvöletében fogant.

Fogamzását meg nem gátolhattuk, óvszereink tökéletlenek. Segítenünk magán a tulajdonon kell, bár viszonyaival törődve könnyen ószeressé válhatunk.

Válunk is: Magyarai módra.

Megválni itteni ingatlanunktól fogunk. Már hozzáfogtunk... de van hatalom, mely megingat. Hóhérait nem lévén, bennünket idéztek meg. Jövő hétre, hagyatéki tárgyalásra.

Ahhoz, hogy házunka pénzzé tehessük, előbb tűvé téve pénzhez kellene jussunk, kifizethessük majd a hagyaték illetékét. Illetve csak hányadát.

Hányadán is állunk, a csütörtöki járásbírószági tárgyaláson dől el; miként oszlik a vagyon családunk (rokonságunk) között, s az is, hogy bomlanak-e miatta rokoni kötelékek, és kiderül ki bomlik legjobban a pénz után.

Addig azonban egyre inkább szorul a rokoni szeretet-hurok. Már szinte fojtogató. És émelyít.

A ház őrzője én vagyok, botcsinálta intézője eladásának szintén. Függő viszony: jómagam a rokonságtól ténylegesen, ők tőlem a valót túlozva vélten.

Kedvességük lebilincselő (- de minek őrzőt bilincselni, foglya az annak, amit őriz, még ha nem rabul ejtő szenvedélyből teszi, akkor is.)

Szeretetük lekötölezz (fölköthetem: vagy magamat, vagy a fehér gyolcsot, hogy kételkedve józan maradhassak.)

A nagy vállalkozás (felelősségteljes kaland)előzményeit úgy-ahogy ismered. Beszéltem róla élőszóval (- muzsikával nem kísérhettem, emlékszel, akkortájt került újra a hegedűm.)

Hazatértemkor sem zenés üdvözlőfogadt. Tuss helyett hideg zuhany: apám kórházban még mindig; házunk állapota kétségbe ejtő. Udvarunkat embermagasságú (mély gyökerű) gyom verte fel, gaz, dudva – muhar nem...

A hanyag és hűtlen kezelés megbosszulta magát. Pár esztendő alatt omlásnak és romlásnak indult minden.

Orvosi (- és rokoni) javaslat és tanács meghallgatása után, úgy döntöttünk, felszámoljuk a háztartást, felégetjük a múltat. Apám, ha ide kijönne, rövidesen ismét visszakerülne ő még tehetetlensége dacára (vagy éppen azért) szíven viseli e ház sorsát. Az ő sorsa idekinn két év óta a magány, a kilátástalanság, az éhezés, az éjjeliőrés és a nappali virrasztás volt. Virrasztani a kiterített hulla felett érdekesebb, rövidebb ideig tart. Ő napközben meditált, de hónapszámra. Megoldást keresett, közben önmagát vesztette el. Odajutott a végén, hogy már „elveszejteni” akarta magamagát. Bántotta a hulló vakolat, a táncoló egerek, a horribilis adóhátralék. Kesergett múltján (hol hibázta el?), jelezvén (egyedül volt, életében először nagyanyám nélkül.)

jövőjét a kútfenekén és a padláson igyekezett szüntetni, ehhez már alig hiányzott a kellő bátor-gyávaság

Most kikiváncozik a kórházból. Ide nem jöhet, ezt érzem én is. Ide nem jöhet, ezt érzem én is. Az eladásról nem akar hallani. Hová kerüljön, hol nyugalomát lelné, az a hely kívül van e nagyvilágon. A „humanitás, az orvosi jószándék és a fiú szerelmet együttes összefogása” az elme-szociális otthon taláta ki számára (Egeret szültek a hegyek...) Önmaga elől úgysem menekülhet, elégedett helyzetével nem lesz, az utóbbi fekete éveket is visszasírja majd, emlékeinek ködében megszépül lassan.

Az érzelmi kitörésektől összes jóakaróm óva int. Higgadságra, tárgyilagos, hideg főre van most szükség. Intézkedésekre: szociális otthon (anyagkönyvi kivonat a papírokhoz csatolandó), gyámság alá helyezés

e.t.c.

Kézzel fogható segítségre. A lélek kézzel foghatatlan. Segítségünk értéke, végső eredménye O

Kérdezed dolgozom-e? Nem hiszem, nem merném férfi munkának nevezni mindezt. Jó mulatságnak is csak annyira az és úgy, mint halotti toron lerészegülten megfélekedeznek a gyászról és nem búval harmatoznak a szemek.

Két hétig a tanácsot, adóhivatalt jártam. Gyámot, közjegyzőt kerestem fel. A ház papíron három néven szerepel. (Egykor a kisebb adózási esély miatt íratta így nagyapám) Napjainkban hátránnyá vált a valamikori előny. Háromszor vetik ki külön-külön a községfejlesztési adót. 6000 Ft az együttes hátralék 4000 a kamat. A vevő teherrel veszi át. A névleges tulajdonosság még bővül. Nagyapám halála óta a hagyatéki rendelés nem évült el, most ejtik meg.

Ezzel nem az elhunyt emlékének, az államnak tartozunk... Követelni papír szerint tulajdon rokonaink fognak. Névleges joguk a tettlegességig is fajulhat.

A bevezetőben említett munka, ingóságaink udvarra, folyosóra hurcolása, rendezése befejeződött. Jön a becsüs, „felértékeli”, és a gyorsabb lebonyolítás kedvéért rövidesen árverés formájában kezdődik és zajlik le a kiárusítás

Ár ellen úszni reménytelen. Racionális és járható útja ez a szabadulásnak. Emlékezeti uszály nehezíti rajta a haladást, de nem gátolhatja. Érzelmek, tárgyhoz kötődő emlékek, boldog ifjúkor, a gyermeki tettek színhelyének kulisszái torzítják a holt anyag értékét, befolyásolják a reális mérlegelést – mi mennyit ér vajon?

S ha legördül a függöny és véget ér a játszma, happy end-del akár, sikerélmény nem kísérheti, hisz nem igényeltem ezt a feladatot, teljesítőképeségem szintjét jóval meghaladja, cselekvő részese pedig a vese. és derékfájdító cipekedés (ormótlan bútorok)ellenére sem lettem.

Tehetek itt bármit, érintkezhettek a mohón kíváncsi vevőkkel, fakír arcú lélektelen jogászokkal – kívülállónak érzem magam és a távolság mi egy árverés és köztem van fényévekkel mérhető.

Tagadhatatlan, vonzanak az extrém helyzetek, típusok. Sőt a tipikusok is. Most benne élve a köznapi világban, a köznapi megismerés szintjére degradáltan taszít, untat és fáraszt, még az is, mi különben érdekelne.

Jószerencse, hogy csupán a fáradásban, s nem vér szerint vagyunk rokonok, másként aligha lehetnék ennyire (mikéntjén a hangsúly) közlékeny.

Tűrelmed lejárhatott, titkainkba nem avatlak tovább. Készülök a még hátralévő örökösödési háborúra, bízom hamarabb végzünk, mint Mária Terézia.

Leveledre érdemben nem válaszolhattam, kitérhetek-e rá egy más alkalommal, remélni szeretném. Jól esett, hogy írtál, a magány végső menhelyet na más – és a jóllakott bú, szívemről le nem bágyad.

Tápláléka jó időre elegendő. Tóth Árpád után Szabó Lőrincről – írhatna újabb verseket. A rendezés, takarítás közben sötét sarokban egér múmiákra leltem. Nemcsak az elefántok, egerek is közösen temetkeznek. Temetetlenül riasztanak, de figyelmeztetnek is. Pusztulásra ítéltettünk: kártékonyak és hasznosak egyformán. a sorrend nem tőlünk függ...

Juliska néni invokációja:

„a kedves tanár úr biztosan elintézi” jeligével.

A tanácstól papírt kell szerezni, hogy milyenjogcímen lakik Bujdosó nevű lakója és milyen a lakás állapota?!

Kérlek, ha időd engedi nézz utána, de előbb informálódj az öregektől, mit is akarnak pontosan. Kérését közvetítettem, ezt közlöm az öregasszonnyal.

Egy szuszra ennyit.

Írhatnám napestig (felkeltéig inkább), a kötelesség pihenni kényszerít.

Főiskoláról és a pokoli magányról, arról, hogy mennyire „egyedül vagyunk” tán legközelebb szólhatok.

Addig is családot szeretettel üdvözlöm

Téged öllelek

Pista

☿☿☿

Bpest, 964. aug. 17.hétfő

Kedves Feri,

D.u. fél 5^h. Állok egy trafikban.

Ügyvédtől most jöttem el. (Rokonszenves ember.) Jogilag nem tehetünk semmit. A papír szerint 48-ban a ház épp úgy „juttatva lett” nagybátyáméknak, mint apámnak, s nagyapámnak.(érzelmi és egyéb indíték közömbös) 45-48-ig a kor zilált viszonyaira visszagondolva, nyilván nem rendeztek semmit telekkönyvileg. (Ennek azért utána nézek)

Ha jogilag tehetetlenségre kárhoztattunk – emberileg kéne cselekednünk legalább, és mielőbb.

Megbízható, pontos diagnózis nélkül nem bánhatunk el könyörtelenül apámmal. H az etikus orvosi vélemény kényszerít, akkor viszont az elbánásból szerető bánásmód válhat....(?)

De addig nincs megnyugvás... ki tudja, utána lesz-e?

Otthon orvossal érintkezésbe lépek. Elhozható-e onnan Apám Pestre, megtudom.

Kérlek járj el ez ügyben,illetve tudd meg jöhet-e Pestre, van-e hova jöjjön (klinika, hely stb.) és mi ennek a módja (lebonyolítási gyakorlata)

Főiskolán semmi biztosat nem közöltek a vizsga időpontjairól. Szeptemberben lesz. Hogy mikor?

Sadával találkoztam. Lemezdomborítást elfelejtettem említeni, majd megírom neki.

Másik ügyvédet nem találtam otthon.

Juliska néni köszöni, hogy gondoltál rá – már nem kell kimenned hozzá! kapott valami vényt, közbenjárásod most felesleges.

Ügyvéd szerint jobb minél hamarabb megválnia háztól.(Közös ló....)

Semmiféle lépést addig nem teszek, míg eszmém felől bizonyosságot nem szerzek. Kérlek csak ebben segíts! Várom javaslatod, ajánlatod, ha lesz ilyen, felhozatalának lehetőségéről.

Írásom mentse az állás(a magamért jót nem állás), a sietség és az elmúlt éjszaka virrasztása (poloskák Kelenvölgyben...)

Családot szeretettel üdvözlöm, öllelek

Pista

☿☿☿

Vaskút, 1964. augusztus 23.-án

Kedves Feri,

a készülődő emberi színjátékhoz szerzői instrukció szükségtelen, hisz az a fátumra tartozik, földi jogvédő hivatalok illetéktelenek, akár jómagunk, kik társszerzői minőségben igyekszünk dramatizálni az életet.

Pázmányi szigor téríthetne tán meg engem, kiben vásárhelyi dédapám kálvinista vére gyengíti a katolikus hitet, s erősíti a minden bűn nélküli örök kárhozat predestinációs tanát.

A szerző megkereste szereplőit, vagyunk vagy hatan mi is. Sikerben hinnem már nem segít a minden érdem nélkül való örök boldogság ígérete. A próbákon ennek 24 éven át vajmi kevés nyomát láttam.

Mégis: emberségből példát adni elődázhatatlan – és nemcsak fiúi – kötelesség.

A harang nem szól senkiért, a feltételezett lélek szólásszabadságával szeretnék élni ezúttal, hogy a majdani lélekarang nem kongjon hamisan.

Tanúságom legyen hát maszk és máznélküli, szolgáljon Apám javára, egyetlen érdemem az lehet, hogy a fia vagyok. És mentségem is.

Tanúskodnom kell! A védelem tanújaként. Készül egy ember érdekében valami – és lassan az az érzésem támad, hogy ellene. Ez nyilván látszat... de mintha a valamelyest is érdekelt felek mindegyikének titkos – és be nem vallott óhaja lenne, rosszul palástolt reménysége, hogy ez az ember lekerüljön a porondról, az élőhalottak munkaterápiával álcázott süllyesztőjébe. Ahonnan alig hallatszik el majd a szava, és akkor is hiába, a közöny nem ad visszhangot, vagyis csak egyfélét.

Az elme-szociális otthon nem megváltás annak aki odajut. A künn maradóknak igen. Túl könnyű ebben az ember-szabályú jogrendszerben megszabadulni a másiktól, a másik terhének vállalásától és kibújni sajátfelelősségünk alól.

Lehet-e ilyen áron megkönnyebbülni?

Mohó rokonaink anyagi érdekeltségtől űzve, gyanútlan jóakarók a jobb megoldás reményében, vagy, mint Te is – rám való tekintettel, én a felelősségtől félve, de mindenki együttesen arra számít, hogy előbb-utóbb elhelyezzük Apám abba az épületbe, melynek csak bejárata van.

Igen, lehet, hogy így kell tennünk!

Szívem szerint mégsem akarom –és ha még ebben is van önzés, mert van, akkor a későbbi álmaimat félttem, a lelkiismeret nyugalmát.

1964. augusztus 25.-én

... a morális hevületnek ugyanabba a folyójába még egyszer nem léphetek, vasárnap írott sorainak mottóját Reviczky sírkövére vésték. A pillanatnyi hangulat rabságából számomra szabadulás úgysem lesz, bilincseinek súlyán a kései felismerés könnyít.

Magamon én, az egyidejű közléssel, még ha megszólítás ürügyén csupán a papírnak szánom, „kézirattöredék” nek. Sorsát az így indult levél most mégis elkezd, István napi köszöntőd köszönve tárom eléd. A jókívánság a formabontó posta jóvoltából ma ért ide, levelem formáját hamar bomlásnak induló gondolatok amorf eredése (lehet-e az erjedés amorf?) szabja meg.

Gyászos öltözetben (kopik rólam egyszál öltözet ruhám, s köpönyeget vehetek hosszú út porából, de lábbelit, zakót miből veszek ...? Kívánom vissza a régi mákos-kalácsos István-ünnepeket. A királyok közül Mátyást, hisz nagy a hamisság és bölcs Salamont, hogy döntsön ebben a háztáji perlekedésben. Elevenek és holtak fölött nem ítélezhetem, rokonaink erkölcsi hullák az én pallós jogom nélkül is. És úgy látszik nem csak a halottak kormányozzák a világot (idézem ismét), a „moral insanity” elevenek...

Az, hogy eredeti elképzelésünk zavart kapkodással módosul naponta – nekik köszönhető. Nagyanyám tehetetlenül sírt a szeretetházban, később felocsúdott, védenie kellett engem szerelmetes rokonaink ármánya ellenében.

Eladjuk a házat, szerzünk megfelelő lakást. Cselekszünk, ha kell, Apám kedve ellenére, de javára – ez volt a terv.

Folyamatban a hagyatéki tárgyalás, a gondnokság alá helyezés. 10 000 Ft érő holmit eladtam. Ez mind Apám tudta és beleegyezése nélkül történt. Nehéz lesz visszatáncolni, mégsem ez bánt, hisz a pénz adóra jó lesz, mentesít további kellemetlenségektől, a gondnokságot visszavonhatjuk, s a hagyatéki rendezésre előbb-utóbb úgylis sor került volna.

Hanem az az átkozott függő viszony: a ház – Apám egymásra utaltsága: a házanyagi feltételek egyetlen „tárháza”, Apám saját jövőjének belátására képtelen, köti az ebet a karóhoz, önmagát a kórházi melegágyon sarjadt illúziókhoz, öntudatlan inkább magát áldozza fel (nem fehér ló, fehér holló áldozat ez, ritka az olyan ember, aki ha nem is tudatosan, saját kárát akarja), annyira kíván ebbe a szimbólummá nőtt (roskadt) házba visszatérni.

És mert mi tényleg tehetetlenségre kárhoztattunk, másotthont nem teremthetünk – igaza Apámnak van.

Öcsém unokanővéremmel tegnap meglátogatta őt. A pesti úttól, az újabb kórháztól idegenkedik. Nagyon józan, tisztult, higgadt. Most valóban kijöhetne már, csak a megélhetés gondjai és az átok-ház helyett még várnia.

Holnap beszélek vele személyesen, addigra talán távirat-jelezte válaszd megjő, az abban közölteknek megfelelő hangnemben.

Muszáj másra terelnem a szót, minél inkább belegabalyodom, annál inkább nyomaszt, kegyetlenül.

Szobámban mostanáig síri csend honolt, egyszerre rágni kezdett az egér, könyvek dextrines borítólapját, vagy a harmónium sípjait pusztítja? Kutatom, keresem, de csak hallom – ha elhallgat akkor is. Futkos a szekrény tetején (a hideg tőle a hátamon), mozgásba lendít évtizedek óta álló faliórát és idejében menekül agyafúrtan fúrt labirintusába.

Faluszerte egér invázió. Jöhetne egy csökkent munkabírású patkányfogó Hamelnből, csalná legalább a sok sváb gyereket is sípjával. Bár ezt a nemzetiségi problémát síppal-dobbal, nádi hegedűvel gyógyítani már nem lehetne...

A 45 után kitelepített volksbundista svábok turistaként özönlik el szülőfalujukat, az itthon maradottak tobzódnak az örömmámborban, dühöng a faji öntudat, csillognak a savó színű germán szemek. Visszájára fordult a 45-ös népvándorlás. Most még csak látni (körülnézni) jönnek, hogy később győzhessenek.

Köpedelem náció, élettér – és önkritika nélkül szédíti a világot és a sznob-„balek” magyart, aki most saját sírásójára, mint „külföldre” bámul, lefekszik önérzetével, mint holmi szajha az idegen kosi – rendszámláttán. Szabó Dezső üldözési mániája kevés lenne már ahhoz, hogy kellő-óvatosan tartsunk tőlük ... és hiába.

Ahasvérus száz évenként ifjul meg, akkor is betegségtől, hogy bolyonghasson rendületlen. Ezeknek elég potom húsz esztendő és újjászületve veszélyeztetik Európát.

Ellenük hadakozni Danaida-sors, vizet hordani feneketlen hordóba; mert ilyen hordó ám az emberek feje, dongáin belül leülepedett pár név (Beethoven, Goethe e.t.c) – és kész a megbocsátás – minden egyéb kifolyik ... a vér is, mielőtt megalvad.

Vasárnap exp. levélben közöltekhez még pár gondolat: Emberséges bánásmódú – lehetőleg nem zárt – idegosztály felelne meg legjobban a célnak. Tisztességes ellátás, bizalom keltő orvos, jóindulat és tapintat nyugtatná talán Aput.

A mi célunk: betegségének tisztázása, reális „kórkép” nyerése, nem a minden ároni rábizonyítás. Szeretném ehhez tartani magam, és kérek távol levő követemként ebben a szellemben tedd, amit jónak látsz.

Csabától már parádi állomáshelyéről jött híradás és vers. Dani bá1ra emlékezik. Nagyszerű emberré nő a Csaba, nem hinném, hogy elkallódik.

Sadának megírtam, hogy keressen föl. Remélem megteszi. Péterre is kell gondolnom lassan, a fránya vizsga miatt. Nyugtalanít a műterem. A főiskola állítólag okt 5.-én kezd, addig bizonytalanságban lenni... Ez persze most nem számít!

Családodnak szeretetteljes üdvözetem, Téged ölellek

Pista

☼☼☼

Vaskút, 1964. október 25.-én délben

Kedves Feri,

először is: köszönet a gyors intézkedésért! Miattunk fog kissé lassulni a Pestre jutás irama – de holnap, azaz Hétfőn még meg kell szerezni a beutalót, s csak utána indulhatunk.

A beutaló körül remélem nem lesz probléma. Kedden, legkésőbb Szerdán szeretném, ha már utazhatnánk Apámmal együtt.

Holnap táviratban jelzem majd a pontos időpontot.

Kérlek, azon a napon, melyre érkezésünket megüzenem, küldj ki valakit elénk a Kelenföldi P.u.ra reggel 8-ra.

A baja-dunaúvárosi gyorsal érkezünk.

Az illetővel a következőket üzenjed:

1. - mehetünk-e azonnal a Reuma-kórházba, vagy
2. - vigyem ki előbb Apámat Kelenvölgybe?

Az első eshetőség lenne a kedvezőbb, nagyon nehéz Apámat valahonnan kimozdítani, még ha olyan hely is, mint Kelenvölgy, ahol János bácsi ferde szemmel nézné (attól tartva, hogy náluk száll meg)

Tehát: Kedd vagy Szerda! Holnap eldől a bizonyosság javára és azonnal táviratozok.

Öcsém megy délután Bajára, onnan adja fel ezt a levelet.

A busz indulásáig mesélek.

Ma egy hete érkeztünk le Mózessel. Kedden ő lerajzolta az itteni Borkombinátot, és dolga végezetten távozott. Pesten mit végzett, nem tudom, egy árva sor nem sok, annyit sem írt. Megkértem, keressen fel Téged.

Elment-e Hozzád, vagy megfeledezett Róla? Hinni szeretném, hogy teljesítette kívánságom.

Nem a vendéglátás viszonzásáért, a csupasz emberség kedvéért illő az ilyesmi.

„Minden megelégedés csak munkásságunknak eredménye” (Eötvös)

Hát panaszra nincs okom. Sokat dolgoztam itthon és jóleső fáradtsággal tértem esténként nyugovóra. Pince-kamra takarítás, krumplihordás (zsákkal) a hátamon – erre büszke vagyok...) metszőollóval babráltam a kertben, beállítottam egy kályhát és ma a szomszédal kivágtunk két akácfát.

(Több a tövise mint a rózsának!)

Kőművesekkel megcsináltattam a kéményt, a szobám mennyezetét. Volna itt munka, és kedvemre való is lenne.

Csaba írt. Parádról Recskre költöztek. Pesten mi vár rám? Csak meglepetés ne! Azokat rühellem.

Fáradozásodat köszönve, családot szeretettel üdvözlöm, Téged öllelek
Pista

Távirat – 64. X.26.

Szerdán érkezünk autóval vonatonál ne várjatok. Pista

Távirat – 64. X. 27.

Szerdán fél tizenegyre a kórháznál leszünk légy szíves Kovács doktort értesítsd addig. Pista

☼☼☼

kn

Kedves Feri,

unokanővéremtől írok. Vele léptünk érintkezésbe a helyi kórházzal, sajnos a főorvos (ideg) még szabadságon van.

Addig is, míg megjön, tudnunk kellene a következőket:

- 1.) Mi a címe pontosan annak az intézetnek (kórháznak), ahová Édesapám kerülne?
- 2.) Milyen papírok kellene ehhez, amiket esetleg az itteni kórház adna meg?
- 3.) Mikorra mehet (vihetik fel) Apámat?
- 4.) Mennyi ideig, milyen időtartamra lehet odafent, tartják-e ott tovább, vagy csak kivizsgálás idejére (és mennyi időt vesz igénybe a kivizsgálás)?

Ha lehet, válaszolj kérlek minél előbb, az idő is sürget – sajnos még jobban, mint Apám, szeretne kikerülni Vaskútra. Amennyiben a Pestre vitele hamarosan nem oldódna meg, úgy nem marad más hátra, ki kell vigyük Vaskútra. Én már ebbe is szívesen belemennék, csak az egybehangzó tanácsokon túl, magam is tartok Vaskútra kerülésének esetleges következményeitől.

És az örök problémát, vaskúti ellátását, gondozását és azt, hogy legyen mellette valaki állandóan – nem tudom megoldani.

Orvosi szakkönyveket, bírósági elmekörtant tanulmányozok – okosabb mégsem leszek, cselekvőképességem bénul inkább.

Az egész „örökösödési + Apám betegsége” ügy kríziséen már túl vagyok.

Agónia következik-e vagy gyógyulás? Tudod, az állandóan eltolódó határidők, magunk, avagy Apám megnyugtatóra körtáncolás csak a forró kása körül. Bár magam jó ideje hideg kosztos élek, meg kéne kóstolni az elszánt cselekvés kását, elszántan, felelősségtudattal – mielőtt egy büntudat-komplexum lehetetlenné tesz mindent (saját teljesítő képességem határát ismerve).

Pesten jártamkor éltem át az „ügyintézés” válságát. Egyetlen vágyak, a bölcs, hathatós és humánus intézkedés és végeredmény.

Ennek eléréséhez kevés saját erőm.

Várom válaszodat.

Öllelek szeretettel

Családodnak szeretetteljes üdvözetem

Pista

☼☼☼

Bpest, 1965. június 14.-én

Kedves Feri,

két ízben sikertelenül kerestelek, ezért, s másért is e levélforma.

Főiskolai tanulmányaimat ezennel befejeztem. Kiállítok az évvégi tárlaton, de a VII. évet már nem pályáztam meg.

19.-ig kell kiköltöznöm a főiskoláról, vagyis holnap és holnapután.

17.-én, csütörtökön utazom Baja-Vaskútra. „0.-ig a községi tanácselnökkel lesz elintéznivalóm, 21.-én hagyatéki tárgyaláson (- ez tavaly függőben maradt) kell megjelennem.

Öcsém elseje óta van szegeden. Sipos Kornél unokaöcsém kettőnk nevében megbízást adott egy szegedi ügyvédnek (aki a katonai védők listáján is szerepel – csak ilyen vállalhatja.) Az ügyvéd értesített vállalja a védelmet. Eddigi ügyismerete alapján két évnél több büntetést nem jósol. Természetesen lehet sokkal enyhébb. Tárgyalásra kb. egy hónap múlva kerül sor. – 21.-e után visszafelé jövet megkísérlem útba ejteni Szegedet, s beszélni vele személyesen.

Eddig két dolgot sikerült elintéznek. Lakhatom továbbra is a kollégiumban, ehhez a k. igazgató hallgatólágos beleegyezését adta. (A főiskola felé hallgat.)

Apámat hagyják a kórházban, nem zavarják ki a pavilonba. Az öreg átjárogat egyedül a Szt Jánosba protézist csináltatni, legalább elfoglalja magát valamivel.

Amire még kevés a remény, az a tanári állás. E hó 7.-én ajánlottam magam a Főv. Tanács Okt. Oszt.-nak. Feladási és laccímül: XI. Gépész u. 2.-t adtam meg, illetve írtam. Szombatig válasz nem jött, ez nem is baj, csak szeptemberig jöjjön. Ugyanis, aki elmegy tanítani, annak még az idén is folyósítják a + havi 800-at az Alaptól.

A főiskolán keresztül 1 (azaz egy) bpi állást osztottak ki, azt a Kuppi Franci kapta.

Feri,

most csak arra kérlek, ha valahol tudod szorgalmazd, haladjon valamit előre katedráim sorsa. Persze csak úgy, ha ráérő perced lesz, nehogy Te is kidőlj – mint népdalban a fa – mandulástul...

A fentebbi ügyek – (+ház adás-vétel)ről majd tájékoztatlak időnként, de azt már a megterhelés szándéka nélkül szeretném tenni.

24.-e körül valószínű ismét Pesten leszek. 28.-a és júl. 4.-e között a felvételi vizsga miatt Kelenvölgyben ütöm fel fejemet. Előtte és utána itt a diákszálló hűvösében kéne festenem (feltéve, ha ennyi ügyintézés nem viszi dögrovásra azt a minimális ihletet mi egy –alap-képhez is szükséges). Most év végén úgy érzem sikerült utolsó leveletem egy pár jobb sorsra érdemes karcba fojtanom. A jövő mit tartogat, arra vonatkozóan a múlt nem kecsegtet vérmes reményekkel. –

A viszontlátásig ölellek

Pista

☼☼☼

965. VIII. 17, /képeslap/

Kedves Feri, tegnap éjjel még Bajára értem, ma reggel jöttem át ide. Öcsémet meglátogattam és megnyugodtam kissé. (Bírónál, ügyvédnél is jártam.)

Még Pesten: voltam Apámnál, este pedig Kelenvölgyben – tanárság „állása” felől értesítés nem volt.

Innen adok fel postán csomagot és pénzt öcsémnek, személyesen nem lehetett.

Öllelek

Pista

Még ma megyek vissza Vaskútra.

Bp. 1965. nov. 18.

Kedves Feri,

S.o.S. albérlet! (közp.i fűtés sem utolsó szempont) Ma van a leszerelés napja, öcsém jön, csomagja már megérkezett.

Továbbiakban itt az élet pokolnak ígérkezik. Jó lenne megelőzni. (Eddig csak tisztítóűz volt)

Már tanítottam.

(Szerda, Péntek, Szombat tanítási napjaim)

Öllelek

P

Bpest, 1965. december 4.-én

Kedves Feri,

aminek elkerülésében titkon reménykedtem, mégis bekövetkezett: dec. eleje elmúlt, lakás sehol, a Kertész-féle albérlet ügye is holtvágányon vesztegel.

Kelenvölgy az öcsém számára világot (?) jelentő deszkákkal (3 szál deszkán alszik), bolhatenyészetével, János bácsi prolongált agóniájával – összkomfort! Minden közös kín, mi elől már többször megkíséréltem a menekvést, újlult erővel gyötör, és nem tűnik értelmes áldozatnak.

Elítélt öcsém a házeladási szerződést egyelőre nem írhatja alá, külön bírósági engedély kell hozzá, Szegedről (s akkor is letétbe helyezik a részét)

Ma Vaskútra utazom, Szerdán jövök vissza. Képeimet (mindhármát) megvették, otthon van még 2 tartalék. – Utána hol festek újabbakat, ez sültgalamb, s én még mindig várom, hogy repüljön.

Helyettes órának vége, siralmaimnak szintén,

öllelek szeretettel

Pista

/Bp, 1966. I. 15./

Kedves Feri,

úgy hozta a véletlen, hogy sikerült albérlethez jutnom: XII., Szilágyi Erzsébet fasor 34. II. em. 3 alatt. Havi bére 450 Ft – kis személyzeti szoba. Közp. fűtés, vízcsap – fürdőszoba használat nincs.

Fáradozásod, az eddigi is hálásan köszönöm, ezután szántsándékkal ne keress tovább! Ha véletlenül akad egy nagyobb, majd odamegyek. Addig is örülök ennek.

Családodat szeretettel üdvözlöm,

Téged öllelek
Pista

☼☼☼

Bpest, 1966. április 19.-én

Kedves Feri,

bár erről hivatalos értesítést nem kaptam, öcsém legutóbbi levelében is megerősítette szabadulásának dátumát: e hó 24.-ét.

Hosszú tanácskozások (-vele és az unokaöcsémmel) után úgy döntöttünk, hogy ő is itt telepszik meg Pesten. Ezt az elhatározást véglegesítette az a tény,, hogy két pécsi illetőségű barátja, akiknek öcsém nevében írtam, és megkértem őket nézzenek körül állás-ügyben, levelemet válasza sem méltatta. Talán, hogy maguknak ne ártsanak (naívság!), elment a bátorságuk attól, hogy hasznára legyenek. (A mese a medvéről és a barátját cserben hagyó cimboráról...)

Úgy tervezem, ha valóban kijön a gyerek – ebben tamáskodom, s csak akkor hiszem, ha látom – én leutazom vele Vaskútra, ahol visszakapja a személyi igazolványát stb., aztán újra Pestre jövünk.

Majd kisebb öcsém kiveszi a szabadságát s elmennek állást keresni.

Levelem célja: kérlek tapogatózz a Kábelgyárnál, nincs-e véletlenül gépész technikusra szükségük? Ez a „tapogatózás”, gondolom akkor lesz aktuális, ha öcsém már tényleg köztünk lesz.

Amúgy: az igazi szélhámos az, aki valamit kétszer ad el pénzért. Én már másodszor adtam el (papíron) a vaskúti házat, most a Tanács vette meg orvoslakás céljára, de még egy fillért sem láttam.

Az Alaplegutóbb bizományba vett tőlem, ezt se szeretem. Különösen, ha arra gondolok, hogy tanári pályafutásom rövidesen véget ér s a festésből kell majd megélnem.

Lassan pedig minta tanár leszek (érték nélkül...) vietnami és ápr. 4-i dekorációt társadalmi munkában csináltam, s az előbbihez egy tanfelügyelő nő könnyes szemmel gratulált... az, hogy a hozzá felhasznált anyag mibe került, egyedül az altisztnek jutott eszébe – ő legalább megkérdezte.

N..... Géza a Völgy u-ban vendégszerepel, félig-meddig az unokaöcsém keze alatt.

Apám vasárnaponként nálam hegedül. Arra alkalmas e szoba, festésre kevésbé. 1,75x3 m. – Kozma Pityu bírkózóbajnoknak a díszsírhelye nagyobb lesz.

Kelenvölgyben – sajnos – kihalásra megy a játék. Szegény öregasszony és a vén János gazda esténként testamentumokat mondanak tollba, ennél azért jobb sorsra érdemes kisebbik öcsémnek.

Erdélyből a kutya se jön őket gondozni, ottani nagynéném (aki Imrét nevelte meg is írta nekik kereken, hogy miért üldöztek el engem, meg lettünk volna mi (kik épp oly vérek vagyunk, mint az erdélyiek) ott az ő „csendjünkben” (így, ez szép!)

No de nem akarsz Te családregeányt írni, nem is szolgáltatam tovább az élményanyagot.

Családodat szeretettel üdvözlöm,

Téged öllelek

Pista

☼☼☼

Vaskút, 1966. augusztus 5.-én

Kedves Feri,

balatoni fogas kérdéseiddel most ez éji órán újra szembesítvén magam, csak tátogok, mint a partra vetett süllő (- a stílszerűség kedvéért túl is...)

Lakonikus, lényegre tapintó érdeklődésedre spártai tömörséggel csupán azt válaszolhatnám: nem tudom.

Pestről lejjövet még úgy festett, hogy rendben van a szénám, pontosabban szalmám. A szalmaszál t.i. melybe kapaszkodtam, a leendő tágasabb szoba a Kosztolányi tér sarkán, jövődóm záloga: műterem-lakás gondjaim megszűnése folytán magam üdvözlése, lehetőség a nagy próbára, festőként élni (s ami még nagyobb: megélni!).

Domi barátom legutóbbi levele szerint veszélyben e szalmaszál, rajta keresztül fújt szappan buboréknak, légvárnak, hiú reménynek minősülnek hát vissza konok és elszánt terveim. A háziasszony – e derék perszóna – ugyanis, miután 100 %-os ígéretével tarisznyámban. engem utamra bocsájtott, az újbóli bérbeadást tette azóta megfontolásának tárgyává, csökkentvén ezzel esélyeimet 1 %-ra, saját szavahihetőségét pedig 0-ra.

Az imént írtam neki egy alamuszi levelet, kitapogandó való szándékát – ha mindössze arról van szó, hogy magát kéreti s szobáját kelteti, akkor még nincs nagy baj...

Állásom? Nincs. Lesz-e, legyen-e ez függvénye a lakásügynek. Döntésem megnehezítik a dátumok. Domiék elköltözése onnan szept. 1.-re várható, s a szeszélyes női természetet (a magamét most hagyjuk...) ismerve, előbb nemigen lehetek biztos szoba-utódlásom felől. Márpedig – gondolom – állás után előbb kéne nézni. S hogy kellene-e egyáltalán, arra (- a tavalyi tortúrára gondolva) nem érzek túlzott kedvet.

Arra sem, hogy Szilágyi fasori, gyönyörű fekvésénél egyébbel nem dicsérhető tanári lakosztályomban kezdjem újra a nemzeti napszámot. 1. 75 cmx3 m-es odúm kiválóan alkalmas volna Kozma Pityú olimpikon majdani hűlt tetemét befogadó díszsírhelynek, festésre, miközben két-három lépést néha hátra is kell lépni – már kevésbé.

Békapespektívából (lentről, Vaskútról nézve a pesti helyzetet) ez ami látszik a szebb jövőt illetően.

A rút jelen Pesten: szegény apámmal kellemetlenkednek a kórházban, Juliska s János a kelenvölgyi aggok keserítik két öcsém életét, házikójuk birtoklásának érzete prolongálja agóniájukat, az agylágyulás végső stádiuma az öregasszony rosszabbik énjét juttatja érvényre.

Vaskúton: papirforma szerint eladva a ház, mikor fizetik, mikor kell kiköltözni, hová kerülnek majd a bútoraink? Megannyi rejtély...

Mindez együtt túl sok egy érző kebelnek, ezért igyekszem megfeledezni róluk.

Néha sikerül.

Ösztöndíjam folyósítása jún 31.-vel abbamaradt. Elméletileg (sőt: tavaly még gyakorlatilag is) 12 hónapon át illetett volna meg e szerény apanázs, de az Alap – úgy látszik az idén naptárreformot hajtott végre, redukálván az évet 8 hónapra. A meséhez (ahol 3 nap egy esztendő) képest még mindig én jártam jól – ezzel vigasztalom magam.

Meg a festéssel, bár eddigi teljesítményem a vigasz soványabbik fejtájára fajzik.

Olvasni való időm s könyvem bőven, de bennök is ilyesmikre lelek, idézem:

„Az istenujjal vérrokonság közös pecsétjét nyomja ránk az egyazon nagy céltalanság, az egyazon nagy árvaság”. (J. K. Baltrusainitis költői sorai Ehrenburg emlékirataiból).

Maradandó és nagy élményem Déry T.: „Szerелеm” c. novella kötete volt, ha eddig nem találkoztál volna vele, úgy melegen ajánlom.

Erősen bízom benne, hogy nyaralástól edzett idegeidet nem viseli meg az én unt litániám, mely ezúttal csak a meghallgattatásért szól. Más könyörgésem az égi v. ninivei hatalmaknak kéne fülébe jusson, hogy jönné végre egyszer a hála adó Te Deum laudamus...

Kedves családotat szeretettel köszöntöm,

Téged öllelek

Pista

☘☘☘

Vaskút, 1966. szeptember 23.-án

Kedves Feri,

bízában az emberekben, azok jégre vittek d megélhetésem a jég hátán (pontosabban, itt, az Isten háta mögött) komplikációkkal terhes.

Egyelőre még nem az áltad jövődől visszavágódásról s a bűnös város iránt magamban is szunnyadó nosztalgia éledéséről van szó. Más hozott ki sodromból és láttatta be vélem újsütetű életformám tarthatatlanságát.

Megbízást kaptam az Alaptól 2 rézkarcra („A nehézipar III. ötéves terve” sorozatból) Elkészítési határidő nov. 1.. A közelebbi téma kijelölését még várom. Ezen a munkán kb. 9-10000 Ft-ot kereshetnék (lemezenként 100 nyomatot számítva) – ha megcsinálnám. Márpedig szíves-örömet nekilátnék.

Akadály, mint hitvány életemben már annyiszor: a pesti lakás hiánya. Rézkarcot pedig sem itt, sem Baján nem készíthetek, hiányzik a felszerelés, műhely. A megbízás felől nézvést könnyelmű és pazarló gesztusnak látszik lemondásom a Szilágyi fasori dízsírhelyről.

Kárvallottja lettem hát alaposan, amiért a biztosat – két idióta nő hitegetésétől lépre csalva – feláldoztam, s míg ők egymással viaskodtak én lettem hontalan földönfutó.

Pesti szállásom ügye kilátástalannak látszik – könnyen lehet, hogy miatta lemondom a karcolást.

Cinege (értesített a tanfolyam kezdésről) írja, hogy Ta „nagyon elfoglalt” vagy.

Ezért semmiféle kéressel nem akarok háborgatni, csupán a vakvéletlen 1%-os esélye kedvéért (hátha hallasz valahol valamit) írtam meg cudar helyzetemet.

Kedves családotat szeretettel üdvözölve

öllelek

Pista

☘☘☘

Baja, '67. április 13.-án

Kedves Feri,

még alig húlt ki a helyem a vonaton, amely ide visszahozott, máris tollat ragadok, hogy még a friss élmény hevétől lelkesülten dicsérjem Cinege Mikit.

Tegnap megmutatta utóbbi egy-két esztendejének termését, s én azokban az eddig hozzáfűzött remények beváltását, sőt meglepetésszerű túlszárnyalását véltem felfedezni.

Erős grafikus véna, nagy beleérző készség, finom rajzi intelligencia – ha képességeivel továbbra is így gazdálkodik, hiszem: szép jövő vár rá ezen a pályán.

Addig is azonban szíves figyelmedbe ajánlom, gyámolítsad őt, ha rászorul, és úgy érzem, munkái alapján akár felnőtt Miklósként is üdvözölheted, - a hebe-hurgya Cinege-korból kinőttet.

Pesti végnapjaimon a szokásos derékfájás hatalmasodott el rajtam, szapora degusztáló tünetekkel, melyeket szívesen bízna egy olyan orvos titoktartására, aki a titkot megfejtve vinné magával a sírjába – mielőtt én tűnök oda tüneteimmel.

Családodat szeretettel üdvözlöm,

Téged öllelek

Pista

☼☼☼

Baja, '67. augusztus 13.-án

Kedves Feri

előző levelémnek – így utólag – telepatikus jelentőséget tulajdonítok. Óva intettél a dohányzástól és lám: már egy hete alig cigarettázom.

Minden szippantás édesnek tűnik, olyan a szám, mint egy édesvízzel öblögetett klozet, Szédülök, a szokottnál is sápadtabb vagyok. Az orvos kapásból 3 féle bajt állapított meg: idült légcsőhurutot, nikotinmérgezést és agyvérzegénységet. – Jókor...

F. hó 15-re ígértem Apámnak és öcsémnek, hogy felmegyek. Ilyen kóválygó fejjel elég nehéz lesz ígéretem betartanom.

Ha már fent leszek, keresni foglak. Pontos dátumot előre nem közölhetek, de nem is kívánnám, hogy miattam változtass programodon.

A kispesti Okt. oszt.-t majd felhívom telefonon – bár gondolom, ha szívügyük lenne a félállás létesítése, akkor májusi beszélgetésünk óta intézkedtek, értesítettek volna.

„Rossz kedvem tele” már ilyenkor nyáridőn meglátogatott, jobb, ha többet nem írok, csak nyavalyognék.

Öllelek

Pista

☼☼☼

Bp. '67 aug. 16-án

Kedves Feri,

tegnap érkeztem – első felindulásom (öcsémék szobája is poloskás lett), majdnem azonnal visszaindultam.

Nagy önuralomra és türelemre lesz szükségem, hogy kibírjam pár napig.

Szeretnék beszélni Veled, Pénteken este 7h-ra odamegyek a lakásodra.

Ha esetleg nem tudsz várni, kérlek hagyj üzenetet: mikor találkozhatunk.

Öllelek

Pista

☼☼☼

Bpest, '67. aug. 21.-én

Kedves Feri,

megvan hát az alibim.

Most jöttem a XIX. ker.i (kispesti) Tanácstól. Megismertek...

A heti 8 óra tanítási lehetőség „fenn áll”, ellátására külső óraadót akarnak alkalmazni, de még ennek végleges rendezését is a hónap végére halogatják.

Félállássá (12 órává) kiegészíteni nem tudják – a hó végén sem.

Óraadóként: 12Ft/óra sebességgel havi 384 Ft-ot kereshetnék. Ezért nem éri meg kijárni Kispestre, dacára, hogy a távolság vádját ellene elejtettem, hisz' a Nagyvárad térről 10' alatt kiért a busz.

Félállás híján”majd egész népemet fogom...”

Apám ügyében (hogy bánjanak vele méltón) az adjunktus után a személyzetet is lekenyereztem.

Még hátra van a főorvos, őt talán holnap – s aztán irány Baja.

Onnan mielőbb ideje lenne eljönni. Ez ügyben maximális csodára lenne szükség tágas albérlet vonalon. A csodában nem, de esetleges összeköttetésekben (tanítvány, szülő) bízom (csupán) – a múlt sikereire alapozva bizalmam.

Imréék szobáját ma ciánozzák, persze hiába, hisz a néni ágyának réseiben gombamód szaporodik az utánpótlás, amit ő észre sem vesz, de alkalmasint majd újra behurcol.

Cinegével találkoztam, vele volt a Zsolt öccse is. Gondolom kellemes estét töltöttünk együtt a Borostyánban.

Tövis úgyis jut zord hétköznapijainkra... a jogos pesszimizmus koszorújába.

Édesanyádnak jobbulást kívánok, kislányodnak nagy-nagy csokoládét, feleségedet, anyósodat szeretettel üdvözlöm,

Téged öllelek

Pista

⌘⌘⌘

Baja, '67. szeptember 2.-án

Kedves Feri,

már bizonyára ismeretes előtted reagálásom előző engem hívó, illetve a hívó-táviratot jelző leveledre.

Újabb híreid – nem kívánt igazolás – mégis engem erősítenek Domonkossal szembeni averziómban.

29.-én közlöd velem a betöltött állás tényét, aznap, amelyen a bizonyos táviratnak kellett volna érkeznie . Vagyis: a „bejelentésem” a tantestületnél könnyen túltette magát Domonkos – miközben én késett exp. leveled fölött töprengtem és a becsületkódex lapjaira kívánczó kifejezésekkel illetük egymást – ő intézkedett.

Nem szemre hányás , de hidd el, naivan jóhiszemű vagy, az általad jónak vélt ügy érdekében örömmel kapsz minden szalmaszál után, holott látnod (belátnod) kéne, hogy ez a szalmaszál másoknak csupán arra jó, hogy buborékokat fújjanak rajta keresztül, légvárakhoz valókat...

Mindezt a tanulság kedvéért igyekeztem leszűrni röpke kudarcunkból.

Ami persze nem is kudarc, hisz a kegyelemállásnak már elejétől ellene voltam. – dekoratív helyi () adottságai dacára. A korlátlan lehetőségekből (28.-i leveledből idéztem) 29.-re „vélt hely” lett és túl gyors ez a cáfolat ahhoz, hogy életünk alkonyáig higgyünk és bízunk felelőtlen ígéretéseknek.

Bajáról valóban mielőbb szeretnék visszajutni Pestre, vendéglátó gazdáim is abban a hiszemben voltak, hogy tanítani megyek és nem szeretném azt a látszatot kelteni, hogy télvíz idején is még a nyakukon akarok maradni. Visszatérésem (-a csodák 1 ezrelékes esélyét leszámítva) csak önerőmből és csak Kelen átkozott völgyén átbonyolítható le. Tartózkodásom a kietlen völgyben is átmeneti jellegű lehet a.) a fekhely élősdije, b.) a munkahely hiánya c.) és nem utolsósorban Juliska néném ama kijelentése miatt, miszerint télire nem kíván lakót.

Vagyis legalább kényszerítve leszek a mielőbbi albérlet szerzésére.

Felmenetelemben már csak gyarló szenvedélyem (hobbym) akadályoz: két szépen sikerült filmtekercsemről szeretném még atyai jóbaráttal elkészíteni a nagyításokat. Szeretetházi foto sorozatom és színes diáim sikere ideig-óráig képes velem feledtetni a lét bizonytalanságát.

Felvitt képeim közül az első elkelt, a többi sorsa ezután dől el (hetente)

800 Ft-ért kacsalábon forgó kastély lehet sz, amit a főorvos (orthopéd-szakos) kínál. Anyagi erőim ez meghaladná.

Kislányod bemondásaival Baja-szerte nagy elismerést arattam, amelynek jelképes koszorúját ezúton nyújtom át neki.

Mamádat, családot szeretettel üdvözlöm, Téged ölellek

Pista

☼☼☼

XI. Ker. Tanács V.B. Lakásügyi Osztályának

Budapest

XI. Zsombolyai u. 5.

Alulírott, kérelemmel fordulok a T. Lakásügyi Osztályhoz, hogy a Budapest, XI. ker. Gépész u. 2. sz. alatti házban lévő lakást (szoba-konyhás) főbérletként nevemre írni szíveskedjék.

A ház tulajdonosa, Nagynéném, özv. Magyarai Jánosné folyó év szeptember 27-én meghalt, az általam jelenleg is lakott lakásban együtt éltünk 27-én bekövetkezett haláláig.

Családtagként, rokoni minőségben 1958. december 18-án jelentkeztem be –állandó lakosként.

Megemlíteni kívánom, hogy néném, özv. Magyarai Jánosné végrendeletében –melyet az Igazgatási Osztályon már bemutatam – is kifejezett kívánsága volt, hogy a lakást vegyem át.

Budapest, 1967. október 3-án

Tisztelettel

/Fejes István/

Budapest, XI. Gépész u. 2. sz. alatti lakos

XI. Ker. Tanács V.B. Lakásügyi Osztályának

Budapest

XI. Zsombolyai u. 5.

Kérem a T. Lakásügyi Osztályt, hogy a Budapest, XI. ker. Gépész u. 2. sz alatti házban lévő egyszobáslakást főbérletként nevemre írni szíveskedjenek.

Eddig – 1961. április 14-e óta – mint családtag voltam bejelentve állandó lakosként, mivel a ház tulajdonosa, nagynéném, özv. Magyar Jánosné volt. Ő azonban folyó év szeptember 27-én meghalt, ezért kérem a lakásban tartózkodásom eddigi minősítését főbérletre változtatni.

Rajtam kívül állandó lakosként testvérem, Fejes Márton él a lakásban 1966. november 15-étől.

Kérésemet szíves figyelmükbe ajánlva tisztelettel

Budapest, 1967. október 3-án

/Fejes Imre/

Budapest, XI. Gépész u. 2. sz. alatti lakos

Bpest, '68. június 22.-én

Kedves Feri,

Nagyon bánom, hogy csütörtökön nem voltam idehaza, s így hiába fáradtál ki ilyen messzire, ahol a madár se jár, csak a Pest körül keringő alja nép Szatirnosz-gyűrűzik albérletről-albérletre.

Keresésed idején nekem épp a fogamat fúrta és tömte Ütő Zsolt öccse, jóllehet erre a reparálásra aligha volt szükségem, hisz' másfél- két hét múlva már nemigen lesz miből mit ennem, rágnom sem kell tehát...

Tanársággal kombinált szabadúszó életformám teljes csődjéhez jutottam. E héten (egy hónapos kihagyás után) bevitt képem bizományba vették meg, vagyis akkor fizetnek, ha előbb eladták.

Régebbről van még egy hasonló – ennek kifizetése napok és évek tág lehetőségével „bízgat”.

Most, hogy alább hagyott ez a gyenge fizikumomat még gyengébbé aszaló (- vagy pároló) kánikula megfestettem két tájképet s az elkövetkezendőkben minden héten szeretnék kettőt, ily módon növelni – naivan – vételi esélyeimet.

E buzgalmamban a festék fogyóeszköz volta (utánpótlási gondok), vagy egy újabb hőhullám gátolhat csupán.

A bennem albérlő-lélek (vagy még inkább ágybérő – hisz hálni jár belém), nyugtalanító álmokkal háborgatja éjszakáim, jó lenne végre felmondani neki – de albérlőt az egyházi törvények szerint sem lehet kitenni...

Pedig ez a kis szünet után újra előbújt létbizonytalanság, meddő és céltalan élet az ami osztályrészemül elrendeltetett – most mégis meglepődöm, ahelyett, hogy régi jó ismerősként köszönteném.

Sem magamnak, sem az „örökkévalóságnak” már jó ideje nem festettem, sőt igazság szerint főiskola-végzés óta, ha voltam is valaha egyáltalán ígéret, úgy felhagytam a beváltás reményével, testileg-lelkileg életképtelennek bizonyulván.

Marci öcsémet^{*} csodálom és szánom egyszerre. Egy ágy – egy asztal bútorzatú festetlen „lakásába” új asszonyt hoz a jövő hónapban, szegényebbet a templom egerénél. – Vaskúton a végén már fillérekkért kótyavetyéltem el bútorfélüket – igény sem volt rá, hely sem hová hozzuk.

A szemem krónikus gyulladás – vagy mifenétől egyre rosszabb, véget vetek villanyfényes könnyárban úsztatásának, befejezem az írást.

Visszaélvén szíves hívásoddal, szóbeli panaszkodásra megjelenek nálad jövő Pénteken 28.-án este fél 8 körül.

Öllelek szeretettel,

Pista

^{*} Nemrég jött ki a kórházból, megsérült, bevarrták a fejét.

u.i.: 23.-án

Tegnap arra gondoltam, alszom egyet, s nem adom fel ezt a siránkozást.

Ma apám azzal fogadott, hogy a főorvos beszélni akar velem. Ez jobbik esetben újabb lekenyerezési akciót, rosszabb esetben a végső, betetőző bajt: apám kihozatalát, kitételét jelenti. Ide... A baj immár tradicionálisan, csőstől jön. – Itt csak a csoda segítene; ezért kérek is ne érts félre, a könyörületes meghallgatás gesztusánál egyebet nem igénylek, hisz másoktól már ezt sem igen várom. Hová lehet mindez elől szökni? Rajtunk átok lehet! P.

☿☿☿

'69. aug. 28.-án este

Kedves Feri,

túl mélyre „szálltam alá poklokra”, - figyelő, óvó, szánó és minden áldozatra kész Kornél öcsém a megmondhatója, mennyire veszélyes (-és hasznos volt-e) ez a merülés, tartós lesz-e, lehet-e önmagam mentése?

Magamé, de mások számára... de kik számára, hisz' minőségileg változott meg emberekkel eddigi viszonyom, tudatosultak hosszútávon rejtett hibáim,

'69. aug. 31.-én d.e.

A viszony változhatott de én már sajnos nehezen. A szerep, mit vállaltunk (determináltatott), s ami később már tetszik is, tehát tetszelgünk benne egymás előtt, kísért, hisz' újat kitalálni nehéz, új utakra minőségi változásarán jutni szintén.

Most érkeztem vissza Parádról, a faluból, reggel a temetőben jártam („egy-egy faluban mindig a harangozót, sírásót, útkaparót kereste; ezektől szerinte megtudható minden lényeges” – így cselekedett Krúdy garabonciás barátja...), utána misén a templomban.

Üdv. – tanod követve a faluban már háromszor jártam, séta, nézelődés, sőt festés ürügyén.

A közeli erdőben is barangoltam, „elidőzvéen szelíd őzzel” is esett barátkozásom.

A gond a természet jótékony, gyógyító hatását valóban érzem, kárvolt, hiba volt sokszor szobafogság – remeteségbe menekülni előle.

Aludni sajnos még igen rosszul alszom, gondolkodom tehát – csoda, hogy vagyok ... mert a gondolataim önnön létezésem gátjait, hiábavalóságát pásztázzák körül.

Valami változásra, bizonyásra családi hova (- valakihez) tartozásszükséges lenne, ha ugyan képes leszek, lennék rá.

Igen mélyről tápázkodtam és hosszú távú hit – reményem most töltődik fel újra, érdemes-e mennyi időre?

Ezek az én kérdéseim Feri, bár Te is kételkedsz dolgod végzése közben, de végzed, erőd van hozzá, életelemed, hivatásod. (Mindezt ne hízelgő bókként fogadd, de igaznak hitt üzenetként.!)

A József Attilai állásvesztés azért fáj, magam hibáztam el, fáradtam bele, fárasztottalak közben Téged, mégis... Kornél szerint egy tantestületben harcolni, acsarkodni kell, Grétike szerint én mint bárány jártam a farkasok között.

Az igazsága kettő között lehet... gyengének bizonyultam a harcra, csak szerettem volna (a diákokat feltétlenül!), de nem küzdöttem.

Örök gyámolításra szoruló félkegyelmű vagyok, aki akkor is panaszkodik, amikor örülnie kellene, mert tartós öröme képtelen, s ezzel megviseli, elkedvetleníti azokat akik segítik (mint év közben Téged)

Önostorozva élni persze nem lehet, engedtessek meg, hogy haragudjam, ha másra nem, hát Divinyire ... nem szívből és komolyan, csak az önáltatás - és éltetés kedvéért.

Imrééknél „Kritikát” nem biztos, hogy találsz, „Irodalomtörténet”-ed is esős útközben elvesztettem, feledékeny ideges – félelemmel teli napjaimban, amikor kislányod ösztönösen érezte bennem az alkalmazkodó – szeretet színlelésére képtelen beteget.

Köszönöm, hogy kitartasz mellettem, csak megérje végre Neked is, ne méltatlanra pazarold erőd.

Gátlásosságom, mintha oldódna, a női nem felé is „megnyilvánulok” – valami gyökeres változásra lenne szükség, ha lehetne – ismétlem ...

Éltét ilyen lényeges dolgokban maga élje mindenki, mit tehetsz helyettem? Elég, ha meghallgattál.

Péter apaságáról tudtam, még a kórházban felhívott telefonon, címe hiányában Rajtad keresztül köszöntöm őket.

Iglai Kati volt tanítványunkra gyakran gondolok, helyesled-e, érdemes-e?

Állás ígérő exp. levelekre most, másik levélben válaszolok,

családodat szeretettel köszöntöm (lányod békülne-e velem?)

ölellek

Pista

☼☼☼

Kedves Feri,

ma egy előző levélben beszámoltam kispesti dolgom végezetlen végeztéről.

Az általad újabban javasolt állás, rang szempontjából valóban imponáló, egyébként kb. azonos jellegű a kispestivel (óraadó – kevés kereset)

Szerdán mindenképp szeretnék visszautazni, ezért holnap d.u. 6^h-kor lakásodon kereslek, hogy megbeszéljük: jöjtek-e vissza 28.-a körül – vagy sem.

Juliska néném reagálása híredre, vagyis arra, hogy lehet, hogy állást vállalom, Pesten kell laknom „Nekem itt télire nem kell lakó...”

(Különben és kísérem el szerda d.e. a hagyatéki tárgyalásra, mint jó rokon...)

Azért szeretnék Veled holnap beszélni, hogy leutazásom esetén munkálkodjam-e fokozatos visszaköltözésem, avagy 28.-ig még lent várjak egy újabb üzenetet, mely véglegessé teszi ezt az állást. ^x

Vagyis Te mennyire látod fixnek, biztosnak a ma kapott ígéretet.

^xItt várni 28.-ig házsártos-jószívű-keresztény-tébolyult néném és rovarai közt igen nagy áldozat lenne.

Tehát Kedden este 6^h-kor zavarlak, gyors közbenjárásodat – hirtelen reagálásomtól, ami tán számodra nem tetsző – hálásan köszönve,

ölellek

Pista

☼☼☼

Kedves Feri, Szombatra (7.-én) Imre öcsém v. én odamegyünk a gimn.hoz az állványért és a szekrényben lévő csomagért (takaró, párna). Kérlek 2^h körül várj. Ölellek P.

Bp. '67. X. 5.

☼☼☼

Bp. '67. okt. 17.

Kedves Feri

mai, futólagos találkozásunk azon kivételes alkalomnak köszönhető, hogy néhány percre bejuthattam a városba, ugyanis erre egyre ritkábban kerülhet most sor.

Csütörtökön megvolt a ciánozás.

Szombaton a fogadott asszony elő-nagytakarított.

(Én a padláson)

Azóta a szakmunkásokat lesem. Tegnap a kőműves felmérte a terepet. Ma a fuvarossal tárgyaltam anyag-hozatal ügyben.

Holnap a vill. szerelőt és üvegest várom és Budafokra kell mennem elektromos engedélyért (főzőlaphoz szükségeltetik).

Ha minden jól megy a kőműves Hétfőn kezd, a vill. szerelő már a héten.

Közben saját képeimet is kereteztetem, erről jutott eszembe Neked tett újrakeretezési ígéretem, ezért arra kérlek:

alkalmasint (egy héten belül) hozd be a gimnáziumba a Te szobádban függő cca.

1.) 90x65-ös keretű guache képet kerettestül, üvegestül – én majd a képet kiviszem és áttétem kisebb rámba, a nagyobb ráma pedig szálljon vissza rám.

2.) 2.) A nagy szobákban lévő funérra kasírozott olajképet szintén szállítsd be. Ezt hasonló méretű, de simább keretbe szeretném látni – mostani kerete legyen azé, akinek kell.

Talán egy hét múlva, kedden fél 2 körül eljutok Feléd és intézem, amit vállaltam.

Az „Élet” nagy rohanás, de szépérzékünket futtában is fejleszthetjük...
Családodat szeretettel üdvözlöm, Téged öllelek
Pista

Bpest, 1968. március 28.-án

Kedves Feri,

az anyagi romlás rémétől fenyegetetten – ijedtemben Hozzád folyamodom, képeladáshoz kérve közreműködésedet.

Történt ugyanis:

a.) munkásőr lakónk hivatalosan és végérvényesen új lakást kapott (használtan újat) Amíg azt a KIK-kel tataroztatja + önerejéből itt marad. Egy héttel ezelőtt kölcsön – nyugta ellenében átadtam neki 5000 Ft-ot, mondván, hogy amint az üres lakást átadja megkapja a másik 5000 Ft-ot is és a nyugtát.

Persze ez az általam előlegezett „bizalom” sem feltétlen biztosíték arra, hogy esetleg másnak ne adja el a lakást, azaz minket kijátszva, valakit itt ne hagyjon lakóként).

b.) Az Alapnál megtört a varázs, s márciusban már a harmadik képemet nem vették meg. A szó és a nadrágszój legszorosabb értelmében az éhenhalás küszöbéhez értem – ha nem is a jelen, ha nem is a jelen, hanem az elkövetkezendő pénztelen hetekre gondolok.

-- .—

Eszembe jutott ajánlkozó orvos tanítványom, ezért két új, Alap még nem látta képet jó lenne, ha ő el tudna adni. Kedden (26.-án) ezt a két képet beviszem a gimnáziumba. Fél 2-re megyek oda, ha nem leszel ott, átadom megőrzésre Laci bá'nak.

Az alapnál márciusban köszöntött be az új mech. és ennek iszom a levét.

Mégis el kell menni tanítani...

Családodat szeretettel üdvözlöm,

Téged öllelek

Pista

Bpest '68 ápr. 12.

Kedves Feri,

ezúton mentegetőzőm, ugyanis az ígért szünidei fotózás elmarad.

Ennek oka, okai: a hét eleji rossz időjárás – illetve a Péter ajánlotta állás-ügy.

A tanárságot ma elvállaltam. Másfél hónapra, heti 16 órát, 15 Ft-os óra (azaz – éh...)bérért. Az iskola nagyon tetszik, a délelőtti műszak szintén. Kár, hogy szeptemberre más jelöltjük van a státuszra.

Én tehát átmeneti jelenség leszek e tanév végéig.

Négy heti pangás után ma végre ismét vettem tőlem képet.

Holnap, holnapután a jövő heti képen dolgozom, Hétfő Apámé.

Marci öcsémnek Húsvétkor lesz eljegyzése Vaskúton. Ezen – bizonyos okok miatt – én nem jelenek meg. (Apósjelölt régebbi viselkedése...)

Fényképezési ígéretem azért igyekszem majd valóra váltani, ha előbb nem, májusban biztos.
Kedves családnak, s Neked is Kellemes Ünnepeket kívánva
ölellek szeretettel

Pista

Kedves Feri,

elhoztam a Papp J.-né szíves segítségével esetleg eladandó rézkarcot.

Ráma nélkül – arra nem futja a keretből...

A Gárdonyi-szobornál lévő Üveges Ktsz-t tudom ajánlani.

Más: Váli Jóska(?) nálam járt. Meghívott minket (Téged s engem) bármely nap d.u. 5-től, csak előtte jelezzük neki egy lapon a dátumot, mikorra várhat.

Ölellek szeretettel

Pista

Bp. '68. szept. 10.

Bp. '68. szept. 14.

Kedves Feri,

most nem mehetek, csak később érnék oda

Holnap d.u. fél 4-re Hozzátok megyek

'69. aug. 31.-én délbén

Kedves Feri,

állás ajánlatodra válaszem: vállalom!

Újabb „kiborulás” szubjektív, és más emberek objektív veszélye fenyeget ugyan, de élni (- valamiből megélni) kell!

Bereczky Laci nagylelkű, szíves ajánlatát örömmel fogadom, remélem együttműködésünk hasznos lesz és lehet újra.

Jogilag – záppénzességem miatt – még úgyis a XI. ker. Tanács szerződésese vagyok, tehát csak egyik iskolától kellene átírni a másikhoz – lehet, hogy naivan.

Kérlek válaszem továbbítsd a Méder etnő és B. Laci bátyám felé

Innen mához 2 hétre megyek vissza (szept. 14.)

Rá néhány napra (18.-20.-a tájt) talán munkába állhatnék. Ha addig megvárnak, úgy szíves türelmüket előre is köszönöm!

Remélem levelem idejében megkapod,

szeretettel öllelek
Pista

☼☼☼

Bpest, '70. június 20.-án

Kedves Feri,

mellékelten küldök néhány fényképet, ki tudja mikor találkozunk...

Péter egyik este járt nálam, esetleges munkalehetőségekről tájékoztatott. (A munka Megy-i Kiállításon lesz?)

Grétiéknek írtam még annak idején.

További kellemes nyaralást kívánok Mindnyájatoknak,
öllelek szeretettel

Pista

☼☼☼

Kelenvölgy, 1973. júl. 7. /két képeslapon/

Kedves Feri,

most éppen viaskodom, ha nem is oly rémekkel, mint eme Goya-karcokon látszik.

Saját leendő (?) kiállításom az előzsűrin korainak találhatott. Úgy tűnik lesz még egy előzsűri (-ha érette küzdeni is lesz kedvem s türelmem.) Egyelőre még van!

E képen meg mintha éppen zsűriznének...

Remélem jó időtök lesz a nyaraláshoz, itt tegnap még szakadtak a felhők.

Grafikai munka azért csurran-cseppen, ha nem is a tavalyi szinten, jöttödre még telik egy pohár borra, csak kérlek jelezd, hogy itthon legyek.

Mindnyájatokat sok szeretettel üdvözöllek

Pista

☼☼☼